

A HAMIS ALÁZAT

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2022. 03. 27.

Most rátérünk a mai táplálékunkra, hiszem, hogy az Úr ma is készített olyan eledelt számunkra, amelyik tápláló lesz, ami segít bennünket, hogy előbbre jussunk az életben, hogy előbbre jussunk és növekedjünk az Úr Jézus Krisztusban. Isten azt akarja, hogy minden hívő gyümölcsöt teremjen. Ő arra hívott el bennünket, hogy gyümölcsöt teremjünk. Hálát adunk Neki, hogy személyválogatás nélkül elhív mindenkit, és az Ő hatalmas kegyelme az, hogy nem akar meghagyni bennünket olyannak, amilyenek voltunk, hanem szeretne bennünket felnevelni, és azt szeretné, hogy minél jobban krisztusivá váljunk, ami annyit jelent, hogy minél inkább elváltozunk az Ő képére és hasonlatosságára. Ezt hívják növekedésnek. Tehát Isten azt akarja, hogy növekedjünk. Ha megnézzük a korai tanítványokat, akkor látjuk, hogy nem a tökéleteseket hívta el, látjuk azt is, hogy Isten Szelleme nincs semmilyen tekintélyhez kötve, hanem az Úr olyan embereket hívott el, akik olyan egyszerű emberek voltak, mint közülünk bárki. Ők halászberekek, munkásberek voltak, ma vállalkozóknak hívnánk őket. Jézus nem ment el, mondjuk, a farizeusok teológiai főiskolájára, hogy kiválassza a legjobb tanulókat. A mi Istenünk már csak ilyen, mert ebben is Ő akar megdicsőülni, hogy a semmikből valamiket csináljon, készítsen, és ebben is Ő dicsőüljön meg, ne az ember, és hogy biztos legyen, hogy Istentől való a dolog. Ezt csak azért mondom, hogy biztassam mindegyikünket, hogy mindenkinek van esélye, Isten Szelleme nincs bilincsbe verve. Ahhoz, hogy a jó dolgok meg tudjanak történni az életünkben, nyilván a mi részünket is hozzá kell tenni. A mi részünk az, hogy minél jobban megismerjük az Urat, minél jobban növekedjünk Benne, hogy minél inkább az Ő akarata szerint cselekedjünk és tegyük a dolgainkat.

Ma egy olyan területről lesz szó, amiről szólni kell, hiszen nagyon befolyásolja a mi hozzáállásunk azt, hogy Isten mennyire tud használni, mennyire tud megáldani bennünket, és mennyire tudunk felkészülni arra, hogy tényleg Isten országában a legjobb tudásunk, a legjobb képességeink szerint működjünk. Bár ezt a képességet ugye, nem az emberi képesség adja, de mi is kellünk hozzá, kell az odaszánásunk, kell az eltökéltségünk, hiszen tanítja a Biblia, hogy szánjátok oda magatokat. Ez a Római levél 12. részének első verse, hogy a testünket is szánjuk oda, és újítsuk meg az elménket, változtassuk meg a gondolkozásmodunkat.

Róma 12,1.

1. Kérlek azért titeket atyámfiai az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, ez legyen a ti józan szolgálatotok.

Azt a címet adtam a mai tanításnak, hogy: *A hamis alázat*. Mindjárt megnézzük az első Igénket is, nemcsak a mi fordításunkat használom, hanem a RÚF-féle fordítást, a Revideált Új fordítás rövidítése, és szeretném minél jobban érthetővé tenni Isten Igéjét mindannyiunk számára. Nézzük a Példabeszédek 22,3-at, így szól a RÚF-féle fordítás szerint:

Példabeszédek 22,3. RÚF fordítás

3. Az alázatnak és az Úr félelmének jutalma gazdagság, dicsőség és élet.

Tehát itt mindjárt feltehetjük az első kérdést, hogy van-e köze a mi alázatunknak – nem az alázatoskodásnak –, az alázatosságunknak és az Úr félelmének ahhoz, hogy milyen minőségű életet élünk itt a földön, illetve mi nemcsak a földi életre vagyunk berendezkedve a világhoz képest, hanem nekünk van jövőképünk. A világi ember jövőképe ennek a világnak a rendszere, és nagyon sokan tapasztalhatjuk meg láthatjuk napjainkban is, hogy az a jövőkép, amelyik a világra támaszkodik, a világi gazdagságra, a világi biztonságra, nagyon törekeny. Látjuk azt, hogy emberek, akik esetleg egy élet munkájával felépítettek valamit, egy háború rommá teszi az egész tevékenységüket, az egész életük munkáját. Ezért mondja Jézus, hogy ne gyűjtsetek kincseket itt a földön! Ez alatt nyilván nem azt értette, hogy ne legyen házad, ne

legyen autód, és ne legyenek anyagi javaid, sőt! Hanem azt, hogy ne erre támaszkodjál! Ne erre alapozzunk, hanem a mi alapunk az a Kőszikla legyen, amit akkor sem mos el az ár, ha fújnak a szelek, vagy bármilyen eső zúdul le a hegyről, akkor is stabilan megálljon a mi életünk, és mi nem erre a hetven-nyolcvan-száz évre vagyunk berendezkedve. Tudjuk, hogy egy nagyon veszélyes területen vagyunk itt a földön, talán már mondtam, annyira veszélyes a földi ittlétünk, hogy eddig még senki nem élte túl. Úgyhogy ha csak ebben az életben reménykedünk, azt mondja az Írás, hogy akkor minden embernél nyomorultabbak vagyunk. Tehát nekünk van egy jövőképünk, és ez a jövőkép egyedül Jézus Krisztusban, az Istenben való hit, az Őbenne való életben van, mert azt mondja, hogy a jutalma gazdagság. A bibliai fogalmak szerint a gazdagság nemcsak az anyagi javak birtoklása, ennél sokkal többet jelent, annak többes jelentése van, mihez viszonyítjuk a gazdagságot? Ha például egy nincstelen koldust nézünk, ha neked már van hol aludnod, meg van mit enned, akkor lehet, hogy te már gazdag vagy. Ez csak viszonyítás kérdése.

A dicsőséget – a Károli fordítás tisztességnek fordítja – ezt is maga után vonja az alázat. Mit jelent az alázat? Azt, hogy elismerem Istent az életem felett Úrnak. Ma fel fogok olvasni ezzel kapcsolatban történeteket a Bibliából, ami nagyon-nagyon jól megmutatja, hogy mit jelent az, amikor valaki Isten előtt megalázza magát, és mi a különbség, amikor valaki alázatoskodik, képmutató módon viselkedik, és meg fogjuk látni a különbséget. Az Apostolok cselekedetei első részében olvassuk, hogy miután Jézus felvitetett, elküldte a Szent Szellemet, ahogy megígérte.

Apostolok 1,8.

8. Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Szellem eljön reátok; és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában, és a földnek mind végső határáig.

Mit jelent az, hogy „lesztek nékem tanúim”? Azt jelenti, hogy tanúságot teszték rólam, ezt mondta a tanítványainak, és ez az elhívása minden kereszténynek, hogy Jézus Krisztusról tanúskodjanak. Miről szólt az apostolok és a tanítványok tanúságtétele? Jézus Krisztus életéről, haláláról és a feltámadásáról tettek bizonyosságot. A Jézus Krisztusról való tanúságtételről a szolgálókonferencián volt szó, de nagyon röviden azért szeretném, ha tudnátok erről, hogy a tanúságtétel az nem rólunk szól. Nem magunkról, nem a mi cselekedeteinkről kell tanúságot tenni, hogy mi mit tettünk, hogy mi mit csináltunk, hogy mi hogyan imádkoztunk, hogy mi hogyan szolgáltunk és hány beteg gyógyult meg, amikor imádkoztunk. Nem erről szól a bizonyosságtétel, mert ezt úgy hívják, hogy dicsekvés. Önmagaddal való dicsekvés, viszont a Szent Szellem Jézus Krisztusról tesz bizonyosságot. Világosan tanítja az Ige a János 14-ben, a János 16-ban is a Szent Szellemről van szó, hogy a Szent Szellem, amikor eljön, az engem dicsőít majd. Meg fogja feddeni a világot. Jézus Krisztus halálának és feltámadásának tanúja a Szent Szellem.

A tanítványok erről tettek bizonyosságot, és amikor bizonyosságot teszünk, a mi bizonyosságtételünknek is arról kell szólnia, hogy Jézus Krisztus mit végzett el az én életünkben. Ez a Jézus Krisztusról való bizonyosságtétel. A Szent Szellem az Úr Jézus Krisztust magasztalja fel. Úgyhogy ez a jutalma. A dicsőséget Isten nem adja másnak, aki pedig alázas, azt felmagasztalja. Majd erről mindjárt fogunk nézni Igéket.

A Példabeszédek előbbi Igéjének a végén ott van, hogy élet. Mi ez az isteni élet? Jézus azt mondja a János 10,10-ben:

János 10,10.

10. A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek.

Tehát amik most vannak háborúk, vannak viszályok, vannak azok a bizonyos helyzetek, amiket megtapasztaltunk, és amíg ebben a világban vagyunk, meg is tapasztaljuk, mert azt mondta Jézus, hogy ebben a világban nyomorúságok leszen, de bízzatok, mert én legyőztem

a világot. Tehát, amiket megtapasztalunk, az mind-mind-mind a sátánnak a műve. Ezek a viszályok, ezek a háborúk, ezeket uszítások, ez mind a sátán terve és az ő munkája, és azok a sátánista erők, akik ezt mozgatják. Akik ugyan úgy tesznek, mintha békét szeretnének, közben a háborút szítják, hiszen az ördögnek, a sátánnak mi a terve? Az, hogy minél nagyobb legyen a pusztulás, minél nagyobb legyen a gyűlölet az emberek között. A sátánnak nem érdeke, hogy béke legyen a földön. És sajnos ez az irány, amit ma látunk, és van talán egy ilyen globalista elit, akiknek nem célja a béke. Az a céljuk, hogy az emberek öljk egymást, hiszen akkor több fegyvert el lehet adni, több ország tönkremegy, több emberen lehet uralkodni, és ez áll mind ezeknek a dolgoknak a hátterében. Ezért kell imádkozni a vezetőinkért, hogy nyíljon fel a szemük, hogy ezeket a gonosz, uszító erőket ne szolgálják ki, hanem legyen békességük az embereknek. Fegyverrel nem lehet békességet szerezni. Ez a sátán eszköze, hogy a gyűlöletet szítsa, hogy gyűlöljk és utálják az oroszokat vagy az ukránokat, vagy a cigányokat, vagy a zsidókat, vagy sorolhatnánk tovább, ugye ezt hívják rasszizmusnak, amikor valakit a születése miatt bármilyen hátrányos megkülönböztetésben részesítenek. Isten Fia, Jézus Krisztus minden emberért meghalt, és ha visszamegyünk a gyökerekhez, nem tudod, hogy neked milyen gyökered van. A legnagyobb rasszistának is lehet, hogy a legfőbb gyökere talán Noé, ha visszamegyünk az özvízhez. Pál mondja, hogy Isten az egész emberi fajt egy vérből, azaz Ádamban teremtette meg. Isten azt akarja, hogy mindannyian egyek legyünk az Úr Jézus Krisztusban, és ebben akar bennünket használni.

Amikor arról beszélünk, hogy isteni fajta élet, azt talán úgy lehetne megfogalmazni, hogy a Krisztus Jézusban elnyerhető javaknak az összessége, ez az isteni fajta élet. Mindegy, hogy milyen gazdag valaki, mindegy, mennyi fegyvere van, mennyi gyára van, örök életet nem tud adni senki. Látjuk azt, hogy az emberek, a népek, a nemzetek minél jobban eltávolodnak Isten Igéjének alapigazságától, annál alávalóbbak lesznek erkölcsileg; minél mélyebben vannak az emberek erkölcsileg, annál nagyobb lesz a háborús helyzet, annál nagyobb lesz a gazdasági válság, és sorolhatnánk mind-mind ennek a következményeit. Meg lehet nézni az egész világtörténelmet, mind tetten érhető. Amikor az emberek Istentől elfordulnak, amikor azokat az isteni alapértékeket, mércét, a normákat, amiket Isten adott az embernek, fel akarják rúgni, azzal szembe akarnak menni, és meg akarják támadni, akkor az mind erkölcsi válságot hoz. Az erkölcsi válság után láthatjuk ennek a gazdasági következményeit, emberek nyomorognak, embereket nyomorítanak meg. Van miért imádkoznunk.

Isten világosan meghatározta például a nemeket is. Ne felejtsetek el, nagyon fontos, nem a homoszexuális embereket gyűlöljük! Egyetlen egy embert sem gyűlölünk. De a homoszexualitás bűn. Ezt most még itt elmondhatom szabadon a pulpitusról, de ha ez tovább így folyik, akkor lehet, hogy úgy járok, mint az a finn belügyminiszter, akit ezért majdnem börtönbe csuktak. Teljesen mindegy, hogy hova csukják, Isten Igéje nincs bilincsbe verve, Isten Igéje akkor is igazság. Teljesen mindegy, hogy mit gondol magáról egy férfi, vagy mit gondol magáról egy nő, attól a nő nő marad és férfi férfi marad. Ha bemegyek az üres autógarázsba, és elkezdek zümmögni, attól nem leszek autó. Nem tudom, valakinek ez egy új információ lehet, teljesen mindegy, ha eltemetnek egy férfit vagy egy nőt, mindegy minek gondolja magát, ötszáz év múlva kiássák az archeológusok a csontját, akkor hiába gondolta magát nőnek, az egy férfi csontváz lesz akkor is. Isten megteremtette, ez nem túl bonyolult, ugye? Ezt egy egyszerű ember megérti, és ezzel nem bántani szeretnék senkit.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, nem szeretnék gyűlöletet kelteni, viszont meg kell, hogy térjenek ebből. Mert elfordultak az isteni értékektől emberek, identitászavarban vannak, azt sem tudják, hogy fiúk-e vagy lányok, vagy kicsodák? Ugye szokták ezt mondani? Ez egy identitás zavar. Ez nem a normális dolog, ebből meg kell térni, és van Istentől gyógyulás. Most nem beszélve azokról a gyermekek ellen elkövetett bűntettekről, amiket terveznek, hogy elfordítsák, elferdítsék azokat az alapvető isteni értékeket, amelyek gyakorlatilag mindig felemelték az embereket.

Ez csak egy rövid kitérő, hogy azért lássuk ezt összességében, és ehhez bizony alázatra van szükség. Alázatra van szükség. A Jakab levél világosan leírja a negyedik részében, hogy miért vannak a harcok, miért vannak a háborúk: a kívánságok miatt, mert akartok valamit, és nincs néktek. Aztán kéri, de nem jól kéri. Hanem azért, hogy a gerjedelmekre költsék. Ugye az is világos, hogy mindez az emberi kapzsiság, az emberi hatalomvágy, a gonosz, ördögi, sátáni természet, ami az újjászületlen, Krisztus nélküli embert uralja, igazából mindig ez áll a dolgok mögött. A vallásháborúk mögött sem Isten állt, mindig politikai erők voltak a mögött is. De becsapják az embereket, az ördög nagy hazugsága, hogy gyűlölni kell a keresztényeket, merthogy milyen háborúkat indítottak. Egy keresztény sose indított háborút. Ezek mind politikai erők voltak, mind azokban a sötét korszakokban történtek, amikor Isten Igéjét valahova a hatvanadik polcra akasztották, és nem ezeket az értékeket követték.

Tehát ezért fontos az, hogy tanulmányozzuk Isten Igéjét, mert Pál is azt mondta Timótheusnak, hogy Isten beszédét, Isten Igéjét hirdesd, mert azok téged bölcsé tehetnek. Volt egy nagyon virágzó királyság, a salamoni királyság. Miért tudott az virágozni? Azért, mert a király azt mondta, hogy Uram, nekem a te bölcsességedre van szükségem! Az én bölcsességem kevés! Amikor az ember megalázza magát, és Istenhez megy, és ez vonatkozik a mi saját, személyes hívő életünkre is, akkor Isten meg fog dicsőíteni, Isten fel fog emelni, és Isten meg fog jutalmazni. Tehát jutalma van az alázatnak és erről beszélnünk kell, mindenképpen. Nézzük akkor az első Igénket, a RÚF szerint fogom felolvasni ezt is. Nézzünk egy nagyon jól ismert részt a Lukács evangéliumból:

Lukács 18,9–13. RÚF

9. Némely elbizakodott embernek, aki igaznak tartotta magát, a többieket pedig lenézte, ezt a példázatot mondta:

10. Két ember ment fel a templomba imádkozni: az egyik farizeus, a másik vámszedő.

11. A farizeus megállt, és így imádkozott magában: Istenem, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember: rabló, gonosz, parázna, vagy mint ez a vámszedő is.

12. Böjtölök kétszer egy héten, tizedet adok mindenből, amit szerzek.

13. A vámszedő pedig távol állva, még szemét sem akarta az égre emelni, hanem a mellét verve így szólt: Istenem, légy irgalmas nekem, bűnösnek!

Mindjárt folytatjuk tovább, és majd meglátjuk, hogy Jézus hogy reagált erre. Ószövetségi a történet, Jézus egy példázatot mondott. Ez egy példabeszéd. A példabeszéd az mitől példabeszéd? Attól, hogy akár meg is történhetne, akár igaz is lehetne. Tehát egy valós élethelyzetet reprodukál. Maradjunk először a templomnál. Annak idején, ha valaki Istennel akart közösségbe kerülni, akkor a templomba kellett mennie, hiszen Isten szelleme köztük lakott, a szent sátorban először, utána pedig, amikor megépült a salamoni templom, ott volt Isten jelenléte. És ahhoz, hogy az emberek Istennel akartak kapcsolatba, közösségbe kerülni, akkor el kellett menniük a templomba. Az a templom, ami akkor volt, az nem a mai templom.

A zsidó korszaknak volt három korszaka. Volt a templom korszak, aztán a judaizmus, és a rabbinikus judaizmus, hogy ezt megértették. Az összes istentisztelet az első szakaszban a templom köré összpontosult, ahol a főpapok mutatták be a népért az áldozatot. A királyok, a papok és a próféták voltak felkenve, a teológia úgy nevezi őket, hogy üdvösség közvetítők. Ma úgy is mondhatnánk, hogy közbenjárók, hiszen ha az emberek bármit akartak Istentől, akkor az Ő kiválasztott, felkent emberein keresztül tudtak Istennel kapcsolatba lépni. Tehát, amikor arról beszélünk az ószövetségben, hogy templom, ilyen csak egy van, és az a jeruzsálemi templom. Nem tévesztendő össze a zsinagógával. Az Ószövetségben egyébként nem találsz zsinagógát, tehát nincs ott felsorolva. A zsinagógák a babiloni fogság után épültek.

Hadd szóljak egy-két szót a környezetről, mert jobban megértjük a történetet, ha ismerjük a környezetet is. A zsinagógák a babiloni fogság után alakultak ki, Kr. e. 538-ban kiadta Círusz a rendeletet, hogy a babiloni fogságból hazamehetnek a zsidók. Akkor alakult meg a farize-

usok pártja. A farizeus szót ma pejoratív értelemben használjuk, képmutató, meg álságos emberekre gondolunk, amikor a farizeusokról beszélünk. Hiszen Jézus megfeddte őket többször is, hogy képmutatók vagytok meg meszelt sírok. Lerántotta róluk egyszer-kétszer a leplet, de jó szándékkal indultak el, azzal, hogy az embereket megtanítsák a törvényre. Azért került Izrael fogságba, mert nem tartották meg a törvényt, mert Isten rendelete ellen voltak, és hogy ez ne történhessen meg, a király és a vezetés kitalálta, hogy akkor építsünk mindenhova zsinagógát, és a rabbik tanítsák az embereket Isten törvényére. Hiszen felismerték azt, hogy Isten nem hagyta el őket annak ellenére sem, hogy büntetést kellett elszenvedniük. Így alakult ki a judaizmus, amikor állt a templom, és már voltak a zsinagógák is. Jézus is az első prédikációját egy ilyen zsinagógában mondta el, hogy az Úr felkent engem, tehát bemutatkozott, mint Messiás, mint Megváltó, mint Üdvözítő. Tehát állt a templom is, és állt a zsinagóga is. Ezt azért mondom el, mert a következő történetben is lesz szó a zsinagógáról. Két párt volt akkor is, a zsidók sem voltak egységesek. Voltak a szadduceusok, akik nagyon-nagyon konzervatívok voltak, és semmit nem voltak hajlandók elfogadni, ami nincs benne Mózes öt könyvében, és voltak a farizeusok, akik kicsit liberálisabbak voltak, mert a Tanakh-ot, a szóbeli hagyományt is tartották, és igazából jó szándékkal indultak. Voltak jó farizeusok is, lásd Nikodémust, aki Jézushoz ment és végül Jézus hívője lett, sőt a farizeus tanácsban megvédte Jézust, mondta, hogy a mi törvényünk nem ítéli el, csak ha előbb meghallgattatik. Tehát vállalt némi kockázatot a kor farizeusaival szemben is.

Térjünk vissza a példázathoz. Látunk két embert. Tehát ezek voltak a farizeusok. Most már akkor a farizeusokról tudjuk, hogy kicsodák, Jézusról tudjuk, hogy kicsoda, tehát akkor nézzük a következőt. Kik voltak ezek a vámszedők egyáltalán? Mit jelent az, hogy vámos? Ha azt mondod, vámos, akkor hát jó, rendben van, az egy foglalkozás, tisztességes, becsületes emberek, és nincs ezzel semmi probléma. De annak idején, amikor a történet játszódik, akkor római uralom alatt volt Izrael, és provinciák voltak, vagy voltak kliens királyok. Ilyen kliens király volt Heródes is, olvasunk róla a Bibliában. Tehát kőkeményen a Római Birodalom érdekét szolgálták, a Római Birodalmat szolgálták ki. És voltak provinciák, a provinciák élén prokurátorok álltak, vagy negyedes fejedelem állt, nekik pedig az volt a dolguk, hogy fenntartsák a rendet. Ugyanis Róma alaptörvénye, hogy megértsétek ezt is, a Pax Romána. A békés Róma. Rómának egyetlen célja volt, hogy befolyjon hozzá az adó. Ám adót fizetni csak békében lehet, és az egész birodalmat úgy tartották meg, hogy a békét fenntartották. Nem volt megengedve semmilyen rendbontás, semmilyen lázadás, semmi, ami a békét és a nyugalmat veszélyezteti. Róma olyan adókat vetett ki akkor, ami az emberek számára még elviselhető teher volt. De a provinciák vezetői – ilyen prokurátor volt Poncius Pilátus – szedték be az adót és akik a római kormányhoz az adót gyűjtötték be, azok a vámszedők. A rómaiak megépítették az utakat, és az utak mellett meg a hidaknál vámosokat szedtek az emberektől. A Római Birodalom ezeket kiadta albérletbe valamelyik ilyen csoportnak, és amelyik többet fizetett Rómának, az kapta meg. Nem csak annyit szedtek, amennyit a római kormány elvárt, hanem gyűjtöttek azért szépen maguknak is. Ugyanúgy zsidók voltak, de egyszerűen gyűlöltek őket az emberek, mert eleve pogányokkal voltak közösségben, tisztátalanoknak, bűnös embereknek tartották őket. Azért rá is szolgáltak, mert a kormány néha szemet hunyt afölött, amikor visszaélések történtek.

Ezért gyűlölt és megvetett emberek voltak ezek a vámosok. Talán már azzal is megbotránkoztatták az embereket, hogy egy vámos bement a templomba és imádkozott. Ez a vámszedő, akiről olvastunk, ő pontosan tudta magáról, hogy kicsoda. Amit elmondtam ezekről az emberekről, az meghatározta a gondolkodásmodjüket is. A farizeus azt gondolta magáról, hogy ő tökéletes. Ő tökéletes, ő igaz, ő teljesen igaz hitű, mert a cselekedeteit hangsúlyozta, hogy ő miket tesz. Böjtölök kétszer egy héten. Kivel dicsekedett? Saját magával. Tizedet fizetek, imádkozom, adakozok. Sorolta a saját érdemeit Isten előtt. Odament Istenhez dicse-

kedni, hogy ő milyen tökéletes. Ezzel szemben a vámos pontosan tudta, hogy ő kicsoda, ő csak Isten kegyelméért ment oda. Most jön az a rész, hogy mit mondott erről Jézus.

Lukács 18,14.

14. Mondom néktek, ez megigazulva ment alá az ő házához, inkább hogynem amaz: mert valaki felmagasztalja magát, megaláztatik; és aki megalázza magát, felmagasztaltatik.

Itt egy nagyon nagy igazság van elrejtve, mert az, aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik. Mink van, ami nem Istentől van? Mi az, amivel tudnánk dicsekedni, amit nem úgy kaptunk? Tanítja ezt a Biblia. Mid van, amit nem úgy kaptál volna? Akkor meg miért dicsekszel? Mindenünk, amink van, az Istentől van, és mindenért Istent illeti meg a dicsőség. Ez a történet erről szól, itt két ember van, akiket a Biblia elének állít, és látjuk azt, hogy nem lehet odamenni úgy Isten elé, hogy a saját érdemeinket soroljuk. Nagyon sok hívő gondolkodik ma is így.

Ez a történet mit mond nekünk ma? Akkor és ott mit mondott, azt tudjuk. De ma mit üzen nekünk? Az, hogy ne menjünk így Isten elé, mert Tőle nem kaphatunk az érdemeink szerint. Isten nem adós se neked, se nekem. Isten nem tartozik nekem semmivel, mindegy, hogy mióta szolgálom, vagy te mióta szolgálod, lehetne itt sorolni, hogy éppen mennyit imádkozom, vagy hányan imádkozunk, vagy kik vagyunk, Istent ez egyáltalán nem érdekli. Mondom, hogy Isten Szelleme nincs tekintélyhez kötve, nincs személyhez kötve. Isten előtt mindannyian egyformák vagyunk. Teljesen egyformák vagyunk mindannyian!

Isten adott ajándékokat, adott vezetőket, és azt akarja, hogy alázzuk meg magunkat előtte. Van itt egy nagyon jó kis történet, a kapernaumi százados története, ami két helyen is rögzítve van, a Lukácsban is és a Mátéban is. Mindkettőt föl fogjuk olvasni. A Máté, Márk, Lukács evangéliumát szoktuk nevezni szinoptikus evangéliumnak, ez az együtttható evangélium. Nagyon hasonlítanak egymásra, sok mindent megtalálunk egyikben, is másikban is. A négy evangéliumtól nagyon eltérő a János evangéliuma. Ez a négy evangélium egy Evangélium, ez a három evangélium egy Evangélium. Jó, ha egyben nézzük őket, mert mást rögzített Máté, mást tartott fontosnak, és mást tartott fontosnak Lukács. Ami oda le van írva, az mindegyik igaz, és a kettőből fogjuk megtudni, hogy mi az igazság.

A történet arról szól, hogy Jézus meggyógyítja a kapernaumi százados szolgáját. Itt egy természetfölötti gyógyulásról lesz szó, úgyszólván felolvasom az egész történetet és ki fogjuk elemezni egy kicsit, hogy mit rejt nekünk Isten Igéje ebben a részben.

Lukács 7,1–10. RÚF

1. Miután befejezte minden beszédét, amelyet a nép füle hallatára mondott, bement Kapernaumba.

2. Egy századosnak volt egy szolgája, akit nagyon kedvelt, s aki most beteg volt, és haldoklott.

3. Amint hallott Jézusról, elküldte hozzá a zsidók véneit, és kérte őt, hogy jöjjön el, és mentse meg a szolgáját.

4. Amikor odaértek Jézushoz, sürgetve kérték: Méltó arra, hogy megtedd ezt neki,

5. mert szereti népünket, ő építtette a zsinagógát is nekünk.

6. Jézus pedig elindult velük. Amikor már közel járt a házhoz, a százados eléje küldte barátait, és ezt üzenté neki: Uram, ne fáradj, mert nem vagyok méltó arra, hogy hajlékomba jöjj.

7. Ezért magamat sem tartottam méltónak arra, hogy elmenjek hozzád, hanem csak szólj, és meggyógyul a szolgám.

8. Mert én is hatalom alá rendelt ember vagyok, és nekem is vannak alárendelt katonáim. Ha szólok az egyiknek: Menj el – akkor az elmegy; és a másiknak: Jöjj ide – akkor az idejön; és ha azt mondom a szolgámnak: Tedd meg ezt – akkor az megteszi.

9. Amikor Jézus ezt meghallotta, elcsodálkozott rajta, és hátrafordulva így szólt az őt követő sokasághoz: Mondom nektek, Izraelben sem találtam ekkora hitet.

10. Amikor a küldöttek visszatértek a házba, a szolgát egészségesen találták.

Járjuk körül, hogy miről szól itt a történet. Nézzük meg először a helyszínt. Kapernaum az Izraelben, a Galileai tó észak-nyugati részén volt. Itt hívta el az Úr Mátét szolgálni, itt lakott András, Péter apostol, itt gyógyította meg Jézus Péter anyósát. Egyébként Kapernaumot Náhum prófétáról nevezték el és az a magyar fordítása, hogy Náhum tanyája. Voltunk ott, és láttuk a zsinagógának a romjait is. Péter háza fölé is építettek valamit, állítólag ott volt Péter háza is. Mind a mai napig ez a világörökségnek a része is. Tehát Kapernaumban lakott Jézus is, volt ott háza és Mátét is Kapernaumból hívta el, ő ott vámszedő volt, mielőtt Jézus Krisztus tanítványa lett. Ezen a helyen nagyon sokat járt maga Jézus is.

Akkor nézzük meg, hogyan néz ki ez az érdem szerinti vallásosság. Ez is nagyon jól jellemzi a vallásos gondolkozást.

Ez a százados egy római ember volt, gyakorlatilag ellenség, egy pogány ember. Ha megnézzük ennek a századosnak a jellemét, akkor láthatjuk, hogy nem lehetett egy rossz ember. Egy százados, egy római tisztviselő, aki gazdag volt, volt vagyona, voltak szolgái. Tudjátok, a rabszolgák abban az időben beszélő szerszámok voltak, nem sokat törődtek egy rabszolgával. Lehet, ha egy másik századosról van szó, az azt mondta volna, hogy fütyülök rá, egy rabszolga megbetegedett, mit számít az, veszek egy másikat! De ez az ember már eleve nem így gondolkodott. Jólelkű ember lehetett, hiszen megbecsülte, szerette az alattvalóit, még a rabszolgáit is szerette és megbecsülte. Sőt azt is látjuk, hogy Izrael népével is nagyon jó kapcsolatban volt, sőt Izrael vezetésével is. Hiszen kiket küldött Jézushoz? A farizeusokat.

Azt tudni kell, hogy a pogányokkal nem nagyon barátok voltak a zsidók, nem sokra nézték a pogányokat, főleg ha elnyomók voltak és uralkodtak rajtuk. De ennek ellenére ez a százados egy nagyon jó ember volt. Gondoljatok bele, hogy még zsinagógát is épített a zsidóknak. Ezt ma úgy képzeljétek el, hogy mondjuk, ma idejön egy – most nagyon szélsőséges példát mondok – migráns, és építene egy templomot valakinek. Körülbelül ez egy ilyen cselekedet volt akkor. Odamentek Jézushoz, hogy ez egy nagyon jó ember, mert szereti a népünket. Mentek, és mivel dicsekedtek? Ugyancsak az a vallásos gondolkozás, ami ma is jellemző, hogy én mit tettem, ő mit tett. Ő méltó arra, hogy meghallgasd, mert ezt tette, azt tette, és amazt tette. Látjátok, hogy milyen módon közelítették meg a farizeusok Jézust? Aztán egy kis idő múlva lehet, hogy ez a százados meggondolta magát és mégis azt mondta, hogy itt valami azért nincs rendben. Talán ezek a farizeusok nem valami jól járnak közben Jézusnál. Gondolta, nem bizzuk ezt a véletlenre, elküldöm az én szolgálóimat is! Nézzétek meg, hogy mit üzent Jézusnak a szolgákkal. Pont az ellenkezőjét, mint a farizeusok. Azt üzenté, hogy nem vagyok méltó arra, hogy odamenjek. Még magamat sem tartottam érdemesnek arra, hogy elmenjek hozzá! Ez a fajta hit nagyon megrendítette az Urat.

Olyan a vallásközpontú gondolkodás, hogy méltó rá, hogy megtedd neki, az egyéni nagy tettek, hogy mit csinált. Ugyanúgy, ahogy Saulról is olvassuk. Amikor Saul elindult, mint Izrael első királya, akkor nagyon picike volt a maga szemében. Ahogy az első győzelmet aratta, mit csinált? Már emlékoszlopot állíttatott a saját dicsőségére! El is bukott. Dávid mindezt nem tette. Kivel dicsekedett Saul, az első király? Saját magával. Meg akart felelni a népnek. Ugye, a képmutatás pontosan azt jelenti, hogy mást mutat magáról, mint ami. De Istent nem lehet becsapni, Ő látja a szívet, látja a gondolkodást. Jézus éppen ez ellen a vallásosság ellen lépett fel. A százados szintén egy pogány ember volt, tehát ő pontosan tudta azt, hogy nem mehetne Isten elé. Az Efézus 2-ben olvassuk az elveszett emberekről, a pogányokról, hogy Izrael közösségétől távol való voltak, hogy elveszettek voltak és nem volt reménységük.

Ennek a pogánynak sem volt reménysége, ő tudta, hogy pogány, ráadásul az elnyomók oldaláról van. De mégis valahogy jobban ismerte Istent, mint ezek a farizeusok. A vallással az

a probléma, hogy nem az Istennel való személyes kapcsolatra törekszik leginkább, hanem a saját cselekedeteivel akarja elnyerni az érdemeket Istentől. Ezt hívják önigazultságnak, amikor valaki a saját maga megváltója. Nem tudjuk megváltani magunkat!

Az, hogy szeretetben járunk-e, hogy jó gyümölcsöket termünk-e, az a Krisztusban való életnek a gyümölcse. A szeretet, az öröm, a békesség, a béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség – ezt nem cselekedetekkel tudjuk elérni, hanem ez az Istennel való közösségünknek a gyümölcse, és ezt a Krisztusban létünk tudja megteremni. Nem tudjuk a saját cselekedeteinkkel Istent lenyügözni. Mégis láttunk még keresztényeket is, amikor magukkal dicsekszenek. Nem az embernek az érdeme.

Ez a százados valószínűleg átgondolta az eddigi életét, és tudta, hogy nem képes megállni Isten előtt. Lehet, hogy azt is végiggondolta, ezek feltevések persze, nem tudjuk mi zajlott le benne, a végeredményt látjuk, de azt is tudta, hogy ha egy rabbi bemegy egy pogány ember házába, akkor ott vége a szolgálatának. Talán ezt azért mégsem kellene! Azért mégsem kellene, hogy ez a rabbi idejőjjön. Mert rabbinak/tanítónak tartották Jézust akkor, de néhányan fölismerték benne a Messiást és a Megváltót is.

Ez a százados mégis valahogy egy kicsit máshogyan gondolkodott Istenről. Valószínű, hogy még a Bibliát is olvasta, az Ószövetséget. Talán olvasta a Teremtés könyvét, és úgy gondolkodott, ha Isten meg tudta teremteni ezt az egész világot, ha a szavával fönn tudja tartani ezt az egész világot, akkor Isten az én szolgámon is tud segíteni. Volt egy élő hite Istenben. A világ mit tesz? Ennek is ellene megy, különböző evolúciós elméleteket alkotnak az önfejlődéssel kapcsolatban, hogy kifejlődött az egysejtűből a kétsejtű, aztán a kétsejtű valahogy a vízbe került, kijött a vízből, majom lett, fölmászott a fára, elkezdett dolgozni és így lett az ember. És ránk mondják azt, hogy naiv hívők vagyunk, mert nekünk van Teremtőnk. Ezt a világot Isten megalkotta. Igen nehéz elképzelni, hogy összerázok egy csomó fémet és egyszer csak karóra lesz belőle, ennek van egy alkotója. A világ viszont sokkal bonyolultabb, mint egy karóra.

Tehát valahonnan volt ennek a századosnak hite. De menjünk tovább és olvassuk el a Máté szerintit is, az Új fordítás szerint fogom olvasni. Máté mást rögzített és mondom mind az egész történet igaz.

Máté 8,5–13. RÚF

5. Amikor Jézus Kapernaumba érkezett, odament hozzá egy százados, és kérte őt:

6. Uram, a szolgám bénán fekszik otthon, és szörnyű kínjai vannak.

7. Ő így szólt hozzá: Elmegyek, és meggyógyítom.

8. De a százados ezt felelte: Uram, nem vagyok méltó arra, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szót szólj, és meggyógyul a szolgám.

9. Mert én is hatalom alatt álló ember vagyok, nekem is vannak alárendelt katonáim. És ha azt mondom az egyiknek: Menj el! – akkor elmegy, és a másikkal: Gyere ide! – akkor idejön, vagy ha szólok a szolgámnak: Tedd meg ezt! – akkor megteszi.

10. Amikor Jézus ezt hallotta, elcsodálkozott, és így szólt az őt követőkhöz: Bizony mondom nektek, senkiben sem találtam ilyen nagy hitet Izraelben.

11. De mondom nektek, hogy sokan eljönnek napkeletről és napnyugatról, és asztalhoz telepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal a mennyek országában;

12. akik pedig a mennyek országa fiainak tartják magukat, kivettetnek a külső sötétségre, ott lesz majd sirás és fogcsikorgatás.

13. A századosnak pedig ezt mondta Jézus: Menj el, és legyen a te hited szerint. És meggyógyult a szolgálga még abban az órában.

Ez a Máté szerinti leírás. Látjuk azt, hogy Máté teljesen mást emelt ki. Máté azt rögzíti, hogy a százados úgy gondolta, hogy nem kerülheti el mégsem a Jézussal való találkozást. Bármilyen bűnös, bármilyen rossz a lelkiismerete, akkor is személyesen kell találkoznia Jézussal. Ez az üzenet ma is, hogy mindegy, hogy kicsoda az ember, mindegy, hogy mit tett.

Ahhoz, hogy örök életet, üdvösséget, vagy gyógyulást, vagy bármit kaphasson Istentől, ahhoz szükség van egy személyes találkozásra.

Ő tudta pontosan azt, ha Isten azt mondta a teremtésnél, hogy legyen, és az Ő szava elég volt ahhoz, hogy a világot megteremtse, akkor mennyivel inkább elég a szava ahhoz, hogy egy beteget meggyógyítson. Ne felejtjük el, hogy amikor kimondjuk Isten Igéjét, amikor imádkozunk valakiért, amikor Isten Igéjét szóljuk, akkor az Isten Igéjében erő van, hatalom van és képes előszólítani nem létező, pontosabban nem látott dolgokat inkább, előszólítani a valóságba. Hiszen maga Isten így működik, Ő a szavával tartja fenn! Ennek a századosnak a hite egy kinyilatkoztatás volt, hogy Istennek engednek az elemek. Mennyire más volt a hozzáállása, mennyire más volt a föllépése, mennyire más szívvvel, más indítékkal ment oda Istenhez! Nem azt mondta, hogy én vagyok a nagy akárki, hanem azt mondta, hogy nem vagyok méltó. Megalázta magát, ez az ember!

Miért tudta ezt megtenni? Azért, mert elfogadta a földi hatalmat is. Azt mondta, hogy én is hatalom alá vetett ember vagyok. Nagyon sok ember van, aki nem képes elfogadni az alávetettséget. A napokban beszélgetünk valakikkel a honvédségről, hogy mire volt az jó? Arra, hogy megalázták az embert. Nem kérdezte meg tőlem az őrmester, hogy van-e kedvem harmadszor is fölmosni a szobát. Nem volt olyan, hogy visszabeszélek. Ott megtanítottak bennünket engedelmeskedni. Aki maga nem hajlandó az alávetettségre – vedd ezt jó értelemben –, az nem fog engedelmeskedni Istennek sem.

A százados tehát végrehajtotta azt, amit Isten mondott, és tudta, hogy Isten szavának ereje van. Láta a távolságot is közte és Isten között, hogy ez egy áthidalhatatlan távolság. Hogyan mehetnék én Istenhez, hiszen szennyes ruha van rajtam? Ki vagyok én a nagy Istenhez képest? Volt benne alázat, és elismerte Isten nagyságát. Ez a pogány százados gyakorlatilag lehetne egy elveszett ember szimbóluma is. Tehát a százados ezzel küszködött, nem mert vagy nem akart Isten elé állni. Ő végigjárta a hit útját. Végül mégis leküzdötte a méltatlanság érzését! Ebben az egészben nem az az egy kiragadott mondat a lényeg, hogy én nem vagyok méltó, hogy Isten elé menjek, hanem éppen az, hogy a méltatlanságát leküzdve mégis odament Isten elé, odament Jézus elé!

Mese nincs, ő azt mondta, hogy mégis kapcsolatba kell lépni Istennel, nem kerülhetem el a találkozást. Bízott Isten jóságában, bízott a kegyelmében. Azt mondta, hogy ez nem jár nekem jog szerint, nem jár nekem származás szerint, nem jár nekem szövetség szerint, nem jár nekem a cselekedeteim szerint, de bízok Isten jóságában.

Ez az alázat! Ez az az alázat, amire Isten azt tudja mondani, hogy nagy a te hited. Nagy a te hited! Nem abban van a hit, amikor a cselekedeteinket mutogatjuk. Mert milyen a mi cselekedetünk Isten előtt? Mit mond erről Ésaías? Olyan, mint a szennyes ruha. Nem tudunk ezzel dicsekedni. Ez a százados egy nagyon jó példa lehet a mai hívó számára, hiszen a méltatlansága ellenére is kapcsolatot talált. Nem az az alázat, ha valaki azt hajtogatja, hogy mennyire bűnös. Jaj, én olyan bűnös vagyok! Ez a másik véglet, ez egy hamis alázat, amikor azt hajtogatjuk: Jaj, de bűnös vagyok! Jaj, de bűnös vagyok! Ezt sajnos gyakran látni keresztényeknél is. Egy keresztény eleve nem bűnös, mert Isten előtt igaz, megigazult. Mert Jézus Krisztusban megigazultunk. Ez nem azt jelenti, hogy már tökéletesek vagyunk, nem azt jelenti, hogy minden cselekedetünk tökéletes, mert a cselekedeteink sajnos nem tökéletesek. Egyikünké sem!

A napokban írt be valaki egy rossz dolgot, és visszaválaszoltam Csak annyit kérdeztem, hogy tud-e mondani itt Magyarországon, vagy a világon bárhol olyan gyülekezetet, ahol minden ember tökéletes és minden ember százszázalékos? Mert nagyon szívesen meglátogatnám őket. Még nem jött válasz. Várom a választ ezzel kapcsolatban! Nem tudunk megfelelni Istennek! Amikor kritikát fogalmaznak meg veled szemben, mi történik akkor? Ugyanaz a farizeusi álláspont, amivel a farizeusok mentek oda Jézus elé. Én méltó vagyok, én megérdemlem, mert én böjtölök, én nem tettem olyat, mint az a másik!

Ezzel fölé emelte magát a másíknak. Ugyanazt tette, amit a farizeus, amikor imádkozott. Én jobb vagyok, mint te! Én sokkal jobb vagyok, mint te! Mit mond az Írás, mi történik az ilyen emberrel? Isten megalázza. Ez történik a dicsekvő emberrel. Nem vagy jobb, mint a másí! Nem vagy különb, mint a másí! „Mi ezt tettük! Mi már ennyien vagyunk! Mi már sokkal nagyobbak vagyunk, mint te! Mi már sokkal okosabbak vagyunk, mint te!” Milyen beszéd ez Isten előtt? Ez egy keresztény beszéd? „Az a másí, ó, hát az borzalmas!” Most tudom, hogy a teremben nincs senki, aki íyet tesz, mert ezt mindig mások teszik. De nagyon-nagyon vigyázzunk erre, mert sajnós van, hogy ez velünk is megesí, akár akarjuk, akár nem.

De a jó híráz, hogy számunkra is van kegyelem. Éppen ez a lényeg az egészben. Nem abban van az alázat, ha valaki azt hajtogatja, hogy mennyire bűnös. Mindegy, mit rontottál el, mert sok mindent elrontottál, hoztál rossz döntéseket, nem úgy tetted, ahogy kellett volna. Ez ebben a teremben minden emberrel előfordult már. Az az alázat, amikor elismerem, hogy igen, elrontottam, bocsánat, tévedtem, és megtérek belőle. Még az sem elegendő, hogy elismerem, hogy tévedtem, hanem tovább kell lépni, ezt hívják megtérésnek, metanoia. Vissza kell térni, vissza kell fordulni a helytelen útról. Isten erre megadja a lehetőséget. Amikor a tanítványok azt kérdezték, hogy hányszor kell megbocsátani, azt mondta Jézus, hogy még hetvenszer hétszer is. Az azt jelenti, hogy majdnem ötszázszor egy nap. Miért imádkoztak akkor a tanítványok? Uram, növeld a mi hitünket! Arra nem kértek nagy hitet, hogy a halott föltámadjon, vagy valaki meggyógyuljon, de amikor a megbocsátásról volt szó egy nap ötszázszor, akkor már hitért könyörögtek. Mert ez nem olyan egyszerű dolog. Ehhez alázatra van szükség. Nem alázatoskodásra, nem az emberek előtti hason csúszásra, hanem elsősorban az Atyánk elé kell odamenni és azt kell mondani, hogy igen, Atyám, elrontottam, sőt, nem is nagyon tudok megváltozni magamtól! Itt már a Te beavatkozásodra van szükség.

Ahogy a Filippi 1,6 írja, aki elkezdte bennünk a jó munkát, be is fejezi a Jézus Krisztus napjáig. Mert Ő az, aki fölépít bennünket, nem tudjuk magunkat jobba tenni. Egy dolgot tudunk, oda tudjuk szánni magunkat Istennek és meg tudjuk alázni magunkat Isten Igéje előtt és ez a javunkra, az épülésünkre és a gyarapodásunkra lesz az életünk minden területén. Az egy dolog, hogy mit mutatunk kifelé, de nem azok vagyunk. A színészek is ezt teszik, fölvesznek egy álarcot, belebújnak valakinek a bőrébe és eljátszanak valamilyen szerepet. De az nem ő maga és mi nem szabad, hogy ezt tegyük. Igen, elrontottuk, tévedtünk, keserű píruła, le kell nyelni, de Isten megbocsát. Ahogy a százados, ez a pogány ember ismerte Jézust, ma példája lehet minden kereszténynek. Aki tudta, hogy a méltatlansága ellenére oda kell menni. Az alázat abban van, ha megtérek, ha megváltozom, ha meg akarok változni, ha Istenhez megyek és beismerem azt, hogy én kevés vagyok erre. Nem a magammal való dicsekvés az alázat. Ez az, amiről Jézus lerántotta a leplet, és ezért van ma olyan pejoratív jelentése a farizeus szónak, mert mindenki a képmutatással azonosítja őket. Voltak jó farizeusok is, minden korban voltak igaz hívők. Azért, mert egy vallási csoporthoz tartoztak, attól még nem feltétlenül volt gonosz mindenki. De jellemző volt ez a gondolkodás.

Izrael azért lett kiválasztva, hogy népek világossága legyen. De erről a szerepéről lemondott. Isten azért hívta el őket, hogy ők különb nép legyenek, hogy megmutassák a világnak, hogy milyen az egy igaz Isten. Ott a mediterráneumban, a kánai népek mind bálványimádó népek voltak. Nagyon fájt Istennek, amikor királyt kértek. Amikor azt mondták Sámuelnek, hogy adj nekünk királyt, mert olyanok akarunk lenni, mint a többi nép. Pontosan az ellenkezőjét tették, mert Isten azt akarta, hogy ne olyanok legyenek, mint a többi nép. Nekik Isten legyen a királyuk. Ezért mondta Saulnak, hogy ha ezt kéri a nép, akkor legyen királyuk! Egy fejfel magasabb volt a többitől, jól nézett ki, ráadásul a felmenői királyi sarjából voltak. Aztán mi lett? Föntről ment lefele Saul.

Volt egy másí ember, aki alulról ment fölfele. Mi a különbség a tragédia és a komédia között? Mind a kettő egy patkó. A kevésbé vicces emberekből, a komoly emberekből a végén bohóc lesz, sarkalatosan fogalmazva. Vagy amikor azt látjuk, hogy egy alkalmatlan emberből

Istennek egy felkent embere lesz. Látjátok, hogy patkó mind a kettő. Ugyanezt a patkót láthatjuk Saulnál és Dávidnál. Isten egy pásztorfiúból királyt csinált. Egy olyan királyt, amelyik a szíve szerint való ember. Ezt Isten végezte el. Miért? Mert nem volt Saulban alázat. Ő is itt bukott el. Volt már erről szó, de többször kell arról hallani, hogy hogyan tudunk odamenni Isten elé, hogyan tudunk Istentől tisztességet venni. Mi az, amire Isten tekint? Mi az, amit Isten hitnek tekint? Elsősorban, amikor megalázzuk magunkat Isten előtt. A bűnösnek kell Jézushoz mennie!

Titus 3,5.

5. Nem az igazságnak cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az Ő irgalmasságából tartott meg minket az újjászületésnek fürdője és a Szent Szellem megújítása által,

Más fordítás szerint: a Szent Szellem megújító munkája által.

Nem az igazság cselekedeteiből, amit mi tettünk, hanem az Ő irgalmasságából, az Ő kegyelmességéből tartott meg. Nem fér bele az a beszéd, hogy én tökéletes vagyok, én mindent jól csinállok, nekem nincs szükségem változásra, mindenki másnak meg kell változni rajtam kívül! Ez a probléma minden közösségben, sőt a legkisebb közösségben, a házasságban is ez a probléma. Mikor változik már meg a férjem, vagy a feleségem? A másikat akarod megváltoztatni állandóan. Nagyon érdekes dolgról olvastam, egy tesztről, amivel azt vizsgálták, hogy mi történik a résztvevőkkel az udvarlás időszakában. Amikor egy férfi udvarol egy nőnek, akkor a férfiban levő nőies elemek is egy kicsit kibontakoznak és a legjobb formáját próbálja mutatni. A nő ugyanezt teszi, próbálja az olyan vonásait mutatni, ami tetszik a férfinak. Mi történik három, négy, öt hónap múlva? Mindenkinek előjön a saját egyénisége, gyakorlatilag mindenki egy kicsit zsákbamacskát vesz, amikor összeházasodik.

Lehet, hogy világiasan fogalmaztam, de pontosan ez van, hogy Istent nem tudjuk átverni és nem tudjuk a másikat megváltoztatni. Isten tud bennünket megváltoztatni. Nekünk kell megváltozni! Amikor oda eljutunk, hogy nekem van szükségem változásra, az az igazi alázat Isten előtt. Nekünk kell megváltozni! Ez nagyon sokat fog nekünk segíteni. Nincs szükség, hogy olyanokat mondjunk, hogy én mindent jól csinállok, másoknak kell megváltozni. Ha valaki így áll hozzá, akkor az egy bukott ember. Isten nem áll oda az én igazam mellé. Hanem úgy kell oda menni Istenhez, hogy Uram, mutasd meg nekem, hogy nekem miben kell változnom! Ez az igazi hozzáállás és ez a krisztusi hozzáállás. Érdemes ezeken elgondolkodni.

Olvasok a Példabeszédekből még néhány igeverset, hogy azért adjunk nagyobb nyomatékot. Nagyon sok van benne az alázatról, a bölcsességről. Sőt a hamisságról is, hogy az Úr gyűlöli a hamisságot. Gyűlöli a képmutatást. Ha megnézzük, ma is ez folyik a világban. A hazugságok folynak. Nem lehet hinni már a híreknek sem. Be akarják csapni, manipulálni akarják az embereket. A legnagyobb fegyver ma a világon nem az atom, hanem a hazugság! Statisztikákat olvastam a héten a KSH oldalán, például, hogy mit csinálnak az emberek egész nap. Persze statisztika, de egy szám ledöbbsentett, hogy este kilenc órakor mit csinál az emberek 50%-a? Tévét néz! Meg lehet nézni, hogy hányan imádkoznak egész nap, két-három ember. Nem tudni, honnan vették ezt az adatot, lehet, hogy ennyire nem súlyos a helyzet, de ez van. Akkor ma mi a legnagyobb fegyver? Az információ, a manipuláció. Az elektromos pásztor terelget. Akinek a kezében van az elektromos pásztor, ő hirdeti onnan nem Isten Igéjét. Te vagy a vevő. A történet mindig ugyanaz. Van egy ellenség, van egy üldözött és van egy megmentő. Ez a három. Eddig az ellenség a vírus volt. Minden este az jött a tévéből, hogy a vírus, a vírus, hányan haltak meg, hányan betegedtek meg, hányan mi történt, kivel mi történt. Két éven át minden este a vírus, a vírus, a vírus! Egy akkora istent csináltak a vírusból! Ezzel nem akarom lekicsinyíteni a helyzetet és nem akarom azt mondani, hogy nincsenek vírusok, vagy káros vírusok vagy betegségek, de ez a vírus már ott volt az emberek fejében. Ez egy totális agymosás, egy totális hipnózis. Aztán majd jönnek a megmentők.

Ugyanez a történet most is. Mit táplálnak? A gyűlöletet. Gyűlöld az orosz, gyűlöld az ukránt, gyűlöld a romát, gyűlöld a zsidót! Ez jön ma. Ez nem Isten Igéje. Ez a totális agymosás. Azért kell nekünk bátran felvállalni az igazságot és Isten Igéjét, mert a gyűlölet nem Istentől van. Mindegy, hogy kitől van, és honnan van. Ha sokáig hallgatod ezt, előbb-utóbb elhiszed. Senki nem fogja tudni neked bebizonyítani az ellenkezőjét. Hiába mondta Jézus a farizeusoknak, hiába ismerték föl az igazságot, hiába ismerték föl, hogy Ő a Messiás, Ő a Megváltó, annyi agymosást kaptak az emberek tőlük, hogy amikor már ott voltak a messiási bizonyosságok, akkor sem hittek neki.

A János evangélium egyik központi Igéje a 20,30. igevers, ami köré központosul az egész János evangélium.

János 20,30–31.

30. Sok más jelt is tett ugyan Jézus az Ő tanítványai előtt, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben;

31. Ezek pedig azért íratlak meg, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy ezt hívén, életetek legyen az Ő nevében.

Itt két szó van, ami nagyon fontos, az egyik a jel. János evangéliumában mindössze hét csoda van rögzítve, hét jel, ez a hét messiási jel. A János evangéliumában kilencvenszer szerepel a másik szó, ami nagyon fontos, hogy higgyetek. Higgyétek, hogy Jézus a Messiás, Jézus Isten és Jézus a Megváltó. János ezt hangsúlyozza az evangéliumában. Életetek legyen az Ő nevében. Minden jó, ami Krisztus Jézusban elnyerhető, az az isteni fajta élet. Látták a farizeusok a hét isteni jelet, de mivel kevélyek voltak, cselekedet centrikusak voltak, egy hamis alázat volt bennünk, nem ismerték föl a Megváltójukat.

Fölsorolom ezt a hét csodát, gondolkodjunk el rajta.

Jézus első csodája az volt, hogy a *vízből bort készített*. A baptisták szerint szőlőlevet. De mindegy, bort készített belőle. Olyan szőlőlevet, amitől megrészegedtek az emberek. Végülis igazat mondanak ők is. Azt mondja, hogy a vizet borrá változtatta. Mit jelent ez? Ez a hét csoda, amit tett, pontosan azokon a területeken mentek végbe, ahol az ember képtelen megváltoztatni azokat a törvényeket, azokat a feltételeket, amelyek kihatással vannak a sorsára. Ezekon a területeken Jézus bebizonyította magáról, hogy ott is van hatalma, ahol az ember tehetetlen, és amit elvégzett, avval bizonyosságot tett a természetfeletti isteni képességéről. Megváltoztatta a minőséget.

Meggyógyította a főember fiát. Szintén Kapernaumban történt, de ez nem a százados, ez egy másik csoda. Amikor azt mondta, hogy menj haza, meggyógyult a fiad és él. Azt jelenti, hogy Istennél nincs idő. Itt az idő fölött is, a tér fölött is uralma van. Uralma van a minőség fölött. A rosszból tud jót csinálni. A kicsiből tud nagyot csinálni. Erről szól az egész hegyi beszéd, hogy olyan Isten országa, mint a mustármag. Kicsivel kezdődik, de nagyá lesz. Isten a növekedést adó Isten. A harmincnégy éve beteg ember, ami az 5. részben olvasható, hogy nem számít, hogy valaki mióta beteg. Egy harmincnégy éve béna ember számára nincs orvos, aki elvállalná a gyógyítását. De Jézus, Isten ura az időnek is.

Az ötezrek megvendéglése. Ezt olvassuk más evangéliumokban is, ott pedig a mennyiség felett is uralkodik. Erről szól Isten országa. Van egy kicsi és az növekedni fog és nagy lesz, mert Isten országában növekedés van. Teljesen normális dolog, ha egy keresztény növekedik, gyarapodik az élete minden területén, és ezért hálát ad Istennek. Mert Istennek e fölött is hatalma van.

Hatalma van a természeti törvények fölött, a *vízen járásról* a 6,16-ban olvashatunk. A farizeusok látták ezeket a csodákat, nem is csodákat, hanem jeleket, ezek messiási jelek voltak, amit csak Isten képes elvégezni. Csak isteni hatalommal képes megváltoztatni ezeket a dolgokat. Azért vannak bajban azok az emberek, akik nem ismerik Istent, akik a saját képességeikre hagyatkoznak, és nem tudják elfogadni Isten beavatkozását. Igen, ehhez is

alázat kell, hogy Istentől elfogadjunk. Nagyon sokan vagytok itt, akik jó szívvel adakoztok és vannak pogány emberek is, akik jó szívvel adakoznak, de ahhoz, hogy elfogadj, alázat kell.

Soha nem felejttem el az első beszélgetésemet Jimmel, pontosabban ő beszélt hozzám a tolmáccsal. Mentünk egy összejövetelre, én mentem hangosítani és zongorázni, és mondta, hogy adok benzinre valamennyi összeget. Az összegre már nem emlékszem. Azt mondtam meglepődve, hogy nekem, hogyan? Azt mondta, hogy te büszke vagy!

Hú, de megsértődtem! Tudjátok mit, igaza volt. Igaza volt, mert megakadályozzuk evvel más ember vetését. Alázat kell, hogy tudjunk elfogadni. Bizony, meg kell tanulni! Nagyon kevély, nagyon büszke némelyik ember és nem tud elfogadni. Ha nem tudsz elfogadni embertől, akkor Istentől sem tudsz elfogadni. Te mindenért meg akarsz dolgozni. Mert én meg tudok érte dolgozni! Milyen megalázó dolog, miért adsz te nekem? Így gondolkodtam. Lehet, hogy te nem ilyen voltál, de ehhez is alázat kell. Egy kicsit eltértem, a vízen járásnál tartottunk, hogy Isten a természeti törvény fölött is.

A 9. részben olvassuk a *vakon született ember meggyógyítását*. Istennek ott is hatalma van, ahol a legsúlyosabb a probléma, ahol már ember nem tud segíteni. A szerencsétlenségek fölött. Mindenhol hatalma van Istennek. Jézus ezt megmutatta a szolgálatában. Miért nem ismerték föl? Pontosan azért, mert egy hamis alázat volt bennük. Elmondta nekik Jézus, hogy nem ismertek sem engem, sem az én Atyámat, mert ha ismernétek az én Atyámat, akkor ismernétek engem is. A János evangéliumában kijelentette hétszer, hogy én vagyok, de ezt majd jövő héten megnézzük.

A János 11-ben *Lázár feltámasztásánál* azt látjuk, hogy Istennek a halál fölött is uralma van. Ezeket mind kinyilatkoztatta és mind meglátták benne. Miért utasították vissza mégis? A hatalomvágy miatt, az irigység miatt, hogy elveszítik a pozíciójukat. Ezért mondta nekik Jézus a százados történeténél, hogy ők ennek a világnak a fiai és nagyon sokan le fognak telepedni majd Ábrahámmal és Izsákkal. Azok az emberek, akik elutasították, ki fognak vettetni a külső sötétségre. Hisszük, hogy Izrael üdvözülni fog és föl fogják ismerni a Messiásukat, mert nélküle nincs üdvösség, nélküle nincs örök élet.

Ez csodálatos dolog, hogy mi ismerhetjük Őt, hogy találkozhatunk vele és lehet egy személyes kapcsolatunk vele, és növekedhetünk Őbenne. Azért imádkozom, hogy minél jobban megismerjük Őt, annál inkább lesz egy alázat bennünk. Sokkal nagyobb istenfélelem lesz bennünk, mint korábban volt. Ne az történjen velünk, mint Saul királlyal, aki főnről indult és lecsúszott, hanem legyen példaképünk Dávid, akiről nem mondható el, hogy tökéletes volt, egy pásztorfiú volt, és a Megváltó, a Messiás az ő házából jött el, test szerint. Mert ő megalázta magát Isten előtt és Isten fölmagasztalta. Utolsó, záró igeversként a Jakab levélből olvasok.

Jakab 4,6–8.

6. De majd nagyobb kegyelmet ad; ezért mondja: Az Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.

7. Vessétek hát alá magatokat az Istennek; álljatok ellen az ördögnek, és elfut (elmenekül) előletek.

8. Közeledjete az Istenhez, és közeledni fog hozzátok. Tisztítsátok meg kezeiteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg szíveiteket ti kételkedők.

Hálát adunk Istennek az Ő Igéjéért! Köszönjük, hogy ma az Úr szólott hozzánk! Köszönjük az Úrnak az Ő kegyelmét! Dicsérjük Őt! Hálát adunk!

Fogunk imádkozni értetek, Isten kegyelméből meg is gyógyulhatunk. Istennek akarata, hogy gyógyultak, egészségesek, épek legyünk, hiszen Jézus ezért ment a keresztre. Mindazt, amit Ő megszerzett a számunkra, nekünk akarja adni. Legyen alázatos, elfogadó szívünk és ne egy hamis alázattal, egy hamis hozzáállással menjünk Istenhez.

Ha valaki eddig bírta velünk és még nincs újjászületve, vagy nincs kapcsolata Istennel, akkor ez a kapcsolat létre jöhet, egyetlen módon, Jézus Krisztus által. A Biblia világosan

tanítja, ha valakik befogadják Őt, hatalmat ad azoknak, hogy Isten fiává legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek. Ez a János evangéliumának az első részében olvasható. Ha már a farizeusoknál tartunk, Nikodémus is Jézushoz ment és azt mondta neki az Úr, ha újonnan nem születesz, nem láthatod meg, nem mehetsz be Isten országába! Senki nem tud bemenni a saját erőfeszítéséből, a saját nagyságából, a saját tekintélyéből, egyedül Jézus Krisztus által lehetséges ez, mégpedig a benne való hit által. Ha hisszük, hogy Ő a Messiás, Ő a Krisztus, Ő Isten Fia. Ha bizonyosságot teszünk arról, hogy hisszük, hogy Ő meghalt és feltámadott. Hiszük azt, hogy Ő halt meg helyettünk, holott Ő büntelen volt. Ő magára vállalta a bűnösségünket, minden embernek a bűnét, és meghalt értünk. Kifizette az adósságunkat, hogy vele együtt föltámadhassunk az örök életre, hogy a nem igazak igazzá lehessenek. Ez a munka, ez Jézus Krisztus munkája. Ha elfogadjuk ezt az áldozatot, elfogadjuk ezt a kegyelmet Istentől, akkor behívhatjuk Őt az életünkbe, Úrrá tehetjük az életünk fölött.

Erre hívlak benneteket! Ha még nincs élő kapcsolatot Istennel, akkor most fogadd be az Urat, add át neki a szívedet, add át neki az életedet és Ő örök életet ad, az Ő szeretetéből. Nem a cselekedeteidből, hanem az Ő szeretetéből, mert úgy szerette Isten a világot, hogy az egyszülött Fiát adta, hogy aki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mondjuk együtt: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűn-
imért a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Kérlek, Jézus, legyél az én Uram! Legyél az én Megváltóm! Legyél az én Gyógyító-
m! Jézus, Te vagy az én Uram, Te vagy az én Megváltóm, Te vagy az én Gyógyító-
m. Én meg vagyok váltva, örök életem van Krisztusban, mert újjászülettem Krisztusban. Az Ő vére tisztára mosott, megtisztított minden bűntől. Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság. Ámen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

ELÉRHETŐSÉGEINK

POSTACÍM: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

TITKÁRSÁG: +36 (70) 428-4144 ÚJ!

E-MAIL: titkarsag.ksze@gmail.com ÚJ! és info@ksze.org

SKYPE: kszetitkar • HONLAP: www.ksze.org

INTERNET RÁDIÓ: www.kszeradio.hu

YOUTUBE: KSzEVideo

ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉG: oromhirado@gmail.com ÚJ!